

16 augustus 2020, twintigste zondag door het jaar, jaar A

Lezingen: Eerste lezing: Jesaja 56,1.6-7

Evangelie: Matteüs 15,21-28

Homilie

Vroeger was alles beter, horen we wel eens zeggen. Maar is dat wel zo. En, als dat toch zo is, wat hebben daar dan aan vandaag?

We leven in het nu. Wat we vandaag doen, of wat vandaag gebeurt - van iets kleins, tot iets heel ingrijpend - kan onze volgende dagen of zelfs onze toekomst beïnvloeden. Maar niet ons verleden. Wat voorbij is, is voorbij, is geschiedenis. Daarmee moeten we verder. Ook met onze eigen geschiedenis moeten we verder: onze kleine foutjes of grote teleurstellingen, maar nog veel meer onze vele deugddoende momenten en gelukkige jaren die we al beleefden.

Ook de grote dingen in de wereld zijn ontstaan in het verleden. Het ontstaan van België – om maar iets te noemen – is gekomen door gebeurtenissen in het verleden. In de geschiedenisboeken kunnen we de feiten leren.

Zo heeft wat in het verleden is gebeurd een invloed op ons, op groepen mensen, op grote gemeenschappen.

Zo heeft ook een aantal verzamelde boeken een belangrijke invloed op de grote gemeenschap van gelovige mensen. We noemen deze verzameling de Bijbel. Met deze belangrijke opmerking: De Bijbel is geen geschiedenisboek, maar een geloofsboek.

Ook het verhaal vandaag in het evangelie is geen verslag van feiten. Het werd 10-tallen jaren na de dood van Jezus geschreven door Matteüs, die de lezer daarmee een boodschap wil meegeven waarin hij geloofde.

De evangelist legt Jezus harde woorden in de mond en geeft hem een starre houding.

“Ik ben er op de eerste plaats voor de Israëlieten” zegt Jezus. En nog erger, het voedsel van de kinderen – en daarmee wordt het volk van Israël als kinderen van God de Heer bedoeld – is niet bestemd voor de honden. En met de honden bedoelt Matteüs de heidenen, alle niet Joden, zoals de gemeenschap van mensen in Tyrus en Sidon waarin dit verhaal zich afspeelt.

We moeten bedenken dat Jezus' woorden in de mond gelegd zijn door mensen uit de eerste joodse geloofsgemeenschap, zoals de evangelist. Mensen die vonden dat de jood Jezus er alleen is voor de joodse gemeenschap en voor niemand anders.

Misschien heeft Jezus aanvankelijk ook gedacht dat Zijn zending door De Heer uitsluitend bedoeld was voor Israël. Maar waarom ging Hij dan naar de heidenen?

Mogelijk heeft het aandringen van de Kananese vrouw, haar toevertrouwen omwille van haar zieke dochter, Jezus doen herinneren dat het heilsplan van God de Heer er niet is voor een bepaalde groep van mensen, maar voor iedereen.

Dat er tussen mensen geen verschil is in waardigheid en dat er bij God geen grenzen bestaan.

En dat zat al in de geschiedenis van de joden. Want in de eerste lezing uit de profeet Jesaja, dat lang voor de evangeliën is geschreven, wordt gezegd dat God zijn heil en zijn gerechtigheid openbaart aan allen, gekenden en vreemdelingen en dat de Tempel de plaats is voor allen.

De rustige vastberadenheid van de kananese moeder doet Jezus verstelt staan. “Wat hebt ge een groot geloof” zegt Hij. Inderdaad, een geloof dat bergen verzet. Jezus schenkt aan de

vrouw wat Hij aan zovele anderen heeft gedaan. En zo worden ook niet-joden aan Jezus gebonden.

Zo worden alle mensen – zonder onderscheid – betrokken bij het plan van het Rijk Gods. Al is de bijbel geen geschiedenisboek, we kunnen er feiten uit leren. Dat God er wil zijn voor iedereen. Gekenden, minder gekenden en vreemdelingen. Hij houdt van iedereen. Gelukkig overstijgt Zijn Goddelijke liefde alles, ook onze twijfels, veroordelingen, afkeer, beschuldigingen tot Hem.

God schenkt zijn onvoorwaardelijke steun en troost aan ieder. Aan hen die tot hem bidden en rekenen op Zijn ontferming en ook aan hen die dat niet doen of er niet in geloven.

De God in de geschiedenis, uit het Oude Testament, en de God die Jezus bezielde, is dezelfde God van nu. Die in ons leven nu wil zijn. Ons leven met zijn kleine of grote gebeurtenissen in het verleden. Afscheid nemen van een dierbare bijvoorbeeld is en hele belangrijke gebeurtenis.

Een keerpunt soms in ons leven.

Ook dan wil God oneindig met ons zijn, weten we, met ieder van ons, zonder onderscheid. Amen.

Charel Verhoeven